

V

Вечерта Симон Бланк пак говори пред членовете на експедицията, за да възвърне смелостта и вярата им в скорошното избавление:

- Приятели, всички ние знаем своето положение, но не бива да се отчайваме, а напротив - да си вдъхнем сили и ентузиазъм и да преодолеем всички препятствия по пътя към избавлението от сегашното положение. Нека помислим за своите семейства и за това, че близките ни очакват с нетърпение да се завърнем. Нека помислим, освен това, че сме нужни и на великата наука, за общото благо на човечеството!

Бурни одобрения последваха думите му. Всеки беше готов да направи най-невъзможното, но да излезе от този зелен пъкъл.

Вечерта около лагерния огън се взеха много решения. Георгиос Анастасис, грък по народност, а по професия – геолог, даде предложение няколко души да тръгнат на разузнаване и да намерят място, откъдето да излязат от долината. Анастасис предложи и самия себе си за извършване на тази задача. Ала Симон Бланк не се съгласи да рискува хората си. Той каза:

- Аз бих се съгласил, но ме е страх за всички, които ще отидат на това разузнаване. Дори самият аз бих отишъл, но ако загине някой, после как бих отговарял пред близките му, с какви очи бих ги погледнал?

- Не, не сте прав, мосю Бланк – обади се младият български палеонтолог Светослав Петров. – Ако пратите някой, който няма близки, и да загине, няма пред кого да отговаряте. Например, ако отида аз, никой нищо няма да загуби.

- Глупаво момче! – извика Пит Стендсън. – Как така никоой нищо няма да изгуби! Глупости! А науката, за кого оставяш науката?

- Науката ли? – отвърна разпалено младежът. – А ако загине някой друг от нас, тя няма ли пак да загуби?

Този въпрос предизвика шумни спорове между учените, които най-накрая утихна. И сега над всички пак се извиси гласът на Симон Бланк:

- Приятели, съгласен съм да отидат хора на разузнаване, но при условие, че и аз ще бъда с тях.

Вдигна се невъобразим шум и всички пак започнаха да се надвикват. Когато спорът затихна, водачът продължи:

- Тук ще оставя за мой заместник Пит Стендсън, а сега, кои са желаещите за разузнавачи. Трябват ми четири-ма души, но които да разчитат на собствените си сили.

От групата се отделиха младият Светослав, полякът Яницики, гъркът Анастасис и унгарецът-анатом Петер Матиаш.

- Значи, така! – каза сякаш на себе си Симон Бланк и продължи високо – Утре тръгваме. Ако на петнадесетия ден не се върнем, то тогава може да напуснете лагера и да ни търсите и ако сме загинали, то поне вие се постарайте да останете живи. Но, дай Боже, лошото да не става!

Светослав се приближи към Пит Стендсън и му заговори тихо:

- Сър, ако не се завърна жив, вземете тези книжа – това са мои палеонтологични изследвания, и щом се измъкнете отгук, то ги отпечатайте в първия срещнат град. Писани са на английски и лесно ще се препечатат. А ако се върна жив, то тогава сам ще свърша работата си.